

РЕШЕНИЕ

№ 619

гр. Варна, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
като разгледа докладваното от Иванка Д. Дрингова Въззивно гражданско дело № 20223100500640 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 261292/01.02.2022г. от К. П. К., ЕГН ***** от гр. ПЛ., общ. ТР., обл. Г., кв. Късовци №132, чрез адв. К.Н. от АК – Варна, съдебен адрес гр. Варна, ул. „Б.“ № 4, вх. В, ет.3, ап.29, срещу решение № 260017 от 10.01.2022г., постановено по гр.дело № 16142/2020г. на Варненския районен съд, X VI-ти състав, с което въззивникът е осъден да заплати на Т. Д. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, м-ст „Боровец-Юг“ 3 744, сумата от 6003,97 лв. за причинените му в резултат на възникналото в местността „Боровец - юг“, гр. Варна на 17.09.2020г. ПТП щети, нанесени от управляваното от него МПС, багер модел/марка JLB 3CX, рег.№B09017 върху собствения му автомобил рег.№B9282TA, марка Форд Трак, на основание чл.45 от ЗЗД.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила. Въззивникът оспорва дадената правна квалификация на предявения иск. Намира, че същият е по чл.49 от ЗЗД, поради което задължително в производството е следвало да вземе участие и работодателят му. Моли за отмяна на решението и за връщане на делото за ново разглеждане.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК не е постъпил отговор от насрещната страна по жалбата. В съдебно заседание въззиваемият, чрез процесуалния си представител, оспорва

жалбата и претендира направените разноски през въззивната инстанция.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по предявен Т. Д. Т. срещу К. П. К., като служител на „Семиз“ ООД, за заплащане на сумата от 6003,97лв. за причинените му щети в резултат на ПТП на 17.09.2020г. в гр. Варна, местността „Боровец - юг“, нанесени от управляваното от ответника МПС, багер модел/марка JLB 3CX, рег.№B09017 върху собствения на ищеца автомобил рег.№ B9282TA, марка Форд Трак, на осн. чл.45 от ЗЗД.

Ищецът излага, че на 17.09.2020г. се е движил по главен път в района на местност „Боровец - Юг" със собствения си автомобил рег.№ B9282TA, марка Форд Трак, година на производство 2006, кубатура 5400 см³, гориво - бензин, врати - 4, места - 4, цвят - св.сив, вид боя - металик, номер на рама - 1FTRX045X6KD05 079. Без поставена сигнализация, на пътя работел багер, поради което ищецът първо намалил, а в последствие спрял автомобила си зад него. Багеристът не го видял и при маневра назад завъртял кофата на багера и ударил лекия автомобил странично, като деформирал задната му лява врата, задния ляв панел и лявата декоративна степенка на автомобила, както и повредил механизма за сваляне и вдигане на стъклото. Мястото на ПТП е посетено от патрул на „Пътна полиция" и е попълнен двустранен констативен протокол за регистриране на произшествието, в който водачът на багера признал вината си.

Въз основа на протокола е заведена щета № 20410010006-73803/18.09.2020г. при ЗК „УНИКА" АД. По-късно ищецът е уведомен от застрахователя, че щетата е оценена на 1600 лв. Ищецът е намерил оценката за занижена, поради което е извършил проучване в различни фирми, като една от тях му прави оферта на стойност 6003,97 лв., включваща и доставката на лява задна врата. Ищецът счита, че тази сума ще обезщети действително нанесените му щети от ответника при посоченото ПТП на 17.09.2020г.

В срока по чл.140 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба, със становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Не отрича настъпването на ПТП на посочените място и дата между управляваните от страните МПС и съставянето на двустранен протокол. Излага, че е управлявал багера в качеството си на работник по трудово правоотношение със „СЕМИЗ“ ООД и при изпълнение на трудовите си задължения. Сочи, че по отношение на управляваното от него МПС е била налице действаща застраховка „гражданска отговорност", със срок на валидност от 27.04.2020г. до 26.04.2021г., поддържана от страна на дружеството - негов работодател, съгласно сключен договор със ЗК „Уника" АД по застрахователна полица № BG/05/120051113252. Намира, че съгласно чл.431 от КЗ застраховката покрива отговорността и на лицата в трудови правоотношения с дружеството, поради което е и за претърпените от автомобила на ищеца щети е била заведена щета.

С отговора ответникът е поискал привличането на ЗК „Уника" АД като трето лице, с оглед предявяването на обратен иск срещу него. Тези искания не са разгледани от първоинстанционния съд, който е счел, че е десезиран от същите.

С обжалваното решение предявеният иск с правно основание е уважен изцяло и ответникът е осъден и да заплати на ищеца сторените по делото разноски.

Варненският окръжен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а и от приетия по делото на л.28 протокол за ПТП се установява, че на 17.09.2020г. в района на м-т „Боровец-юг“ е възникнало ПТП между автомобил с рег.№B9282TA, управляван от ищеца, и управлявано от ответника МПС-багер JCB 3CX, собственост на фирма „СЕМИЗ“ ООД. При възникването на соченото ПТП ответникът е управлявал въпросното МПС-багер, собственост на „СЕМИЗ“ ООД и при изпълнение на трудовите си задължения. Видно от протокола, ответникът е признал вината си за настъпване на процесното ПТП.

От заключението на вещото лице АЛ.В. по проведената съдебно автотехническа експертиза се установява, че общата стойност на щетите по „Форд Трак F серия Ford FT“ с рег. N: B9282TA, е в размер на 6134,50 лв., която включва следните позиции: за ПВЦ степенка задна лява -180.54 лв.; за панел страничен заден ляв – 410,55 лв.; за врата задна лява – 5472,16 лв. и за общи операции - 71.25лв.

Гореизложената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК и е действително, произнасянето съответства на предявеното искане и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Оплакванията на въззивника за неправилна правна квалификация са неоснователни. В съдебната практика няма спор, че ищецът е този, който определя предметът на делото и обемът на дължимата защита и съдействие, по които съдът има задължението да се произнесе. В конкретния случай, ищецът е имал възможност да предяви иск срещу деликвентът /чл.45 от ЗЗД/, срещу работодателя на прекия причинител /чл.49 от ЗЗД/ или срещу застрахователя /чл.432 от КЗ/, като всички те биха били допустими. Посочените искове съществуват паралелно, а кой от тях ще бъде предявен е въпрос на избор на ищеца. Действително, първоначално искът е предявен срещу работодателя на деликвента, но дали поради некоректно дадени указания от първоинстанционния съд или поради промяна на волята на ищеца, с уточняваща молба от 28.01.2021г. искът е предявен срещу ответника К. и дадената правна квалификация е правилна. Определението за прекратяване на производството по отношение на „Семиз“ ООД не е обжалвано и е влязло в законна сила. Настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че ако ответникът заплати на ищеца обезщетение за причинените имуществени вреди, то същият разполага с възможността да предяви иск срещу застрахователя по реда на чл.435 от КЗ, доколкото има

качеството на застрахован /арг. от чл.431 от КЗ/.

Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. Отговорност за непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД носят само физическите лица, които са причинили вредата чрез свои виновни действия или бездействия и отговорността се поражда при наличността на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди.

Институтът на непозволеното увреждане се основава на правната норма, изискваща от гражданите да не се увреждат субективните права, имуществото и телесната цялост на другите лица. В конкретния случай между страните липсва спор относно настъпването на ПТП, виновното поведение на ответника, настъпилите имуществени вреди и причинната връзка между противоправното деяние на ответника и вредите. По делото не са ангажирани доказателства от страна на ответника за наличието на обстоятелства, изключващи вината му. Досежно размера на претендираните имуществени вреди е възприето изслушаното заключение на вещо лице, което е неоспорено от страните по делото. Въззивникът не е релевирал конкретни въззивни оплаквания по основателността и размера на иска.

По изложените съображения, предявеният иск с правно основание чл.45 от ЗЗД се преценява от настоящия съдебен състав като доказан по основание и размер, поради което следва да бъдат уважени изцяло.

Поради съвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора и на осн. чл.78 от ГПК въззивникът следва да заплати на въззиваемия сумата от 600 лв., представляваща сторени разноси във въззивното производство за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съставът на Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260017 от 10.01.2022г., постановено по гр.дело № 16142/2020г. на Варненския районен съд, XVI-ти състав, с което К. П. К., ЕГН ***** от гр. ПЛ., общ. ТР., обл. Г., кв.Късовци №132 е осъден да заплати на Т. Д. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, м-ст „Боровец-юг“ 3 744, сумата от 6003,97 лв. за причинените му в резултат на възникналото в местността „Боровец - юг“, гр. Варна на 17.09.2020г. ПТП щети, нанесени от управляваното от него МПС, багер модел/марка JLB 3CX, рег.№B09017 върху собствения му автомобил рег.№B9282TA, марка Форд Трак, на основание чл.45 от ЗЗД.

ОСЪЖДА К. П. К., ЕГН ***** от гр. ПЛ., общ. ТР., обл. Г., кв. Късовци №132 да заплати на Т. Д. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, м-ст „Боровец-Юг“ 3 744 сумата от 600

лв. /шестстотин лева/, представляваща направените съдебно деловодни разноси пред въззивната инстанция, на осн. чл.78 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____